

nega, če trgovca slučajno plačilo zadene, na katero ni pripravljen, da je potem primoran penaz na kratek čas na posodo prositi? Čudim se pa Vaši zmernosti, ko pravite, da jaz penaze le prosim, čemu ne koj, da jih kradem? — Da sem omenjal, da so Središčani pripomogli osnovati Ormoško posojilnico mej tem, ko bi si lahko doma posojilnico osnovali, sem imel le korist in promet Središkega trga pred očmi, nikakor pa nisem nasprotnik Ormoške posojilnice, saj imam celo čast nje odbornik biti. V svojem četrtem dopisu žalibog nisem ustregel Vašemu prorokovanju, kajti nisem se pritožil, da še Središki trg nima občinskih nalog in da mi sedanji poglavarji ne odstopajo prvih mest za vknjiženje mojih terjatev. Da občinskih nalog ni, si gotovo nikdo še živčih naših poglavarjev ne bo v zaslugo štel, kajti občinsko premoženje donaša toliko dohodkov, da se z njimi izdatki pokrijejo. — Če se jaz toliko potegujem za olepšanje trga, da Vam že preseda, potem menda ne boste meni pripisovali krivde, da so se kraj občinskih poti vsajene lipe, hojke in vrbe do sedaj rezale in podirale, in Vaša želja, da se to ne godi v prihodnje, to je tudi moja želja (in naša je to, da je s tem vseh besedi konec. Ured.). M. R.

Iz Ljubnice pri Doliču. (Naš občinski zastop.) Kakor naša srenja, bode le težko katera še na Malem Štajarju. Vsi možje, katere smo volili, so naši, pravi Slovenci in dobri katoličanje. Njih ne preplasi noben vihar, naj pride od katere strani koli. V našem uradu piše se vse slovenski in kar se pravi, liberalca ni pri nas. Novi župan, g. Janez Verčnik, je mož na pravem mestu in ni trstika, katero maje vsak vetrič, ki piha izpod kake gosposke suknje. Njegova srenjska svetovalca, gg. Martin Jelenko in Matej Pungartnik, stojita pa mu tudi na strani, trdna kakor naše smreke na Pohorskih skalah. Isto se je tudi že pri volitvah drž. ali dež. poslanca vsakokrat pokazalo na veliko hvalo naših kmetov. Naša občina je sedaj popolnem prosta tujega jarma in stoji na vseh straneh na lastnih nogah. Nemškutarških pisaveč, ki so se ji kedaj vsiljevali sem od Vitanja, se je srečno otresla. Ona je, kakor se spodobi, gospodinja v lastni hiši, uraduje slovenski in ravna s srenjskim premoženjem varčno; to, želimo, naj bi bilo mnogim drugim v vzgled! (?)

Iz Medborovnic v spod. Rožu. (Nasledki nesloge.) Pričnem z jeremijado. Pri zadnji volitvi smo v naši občini Slovenci, čeravno v velikej večini, propadli. Krivi smo sami bili. Mislili smo: ker smo prej vselej sijajno zmagali, smemo sedaj roke križem držati. Na dan volitve namreč je hudo snežilo, da je bil cel pot zameden; pa vsak slov. volilec si je mislil: kaj bom hodil, en glas nič ne šteje; zмага je tako

naša. Nemškutarji prišli so pa čisto vsi 28, naših pa le 12, dasiravno jih je okoli 50. Iz cele vasi Resenca ni bilo nobenega volilca. Največ pa je tudi to krivo, ker Slovenci v naši občini niso edini, vedno se kaj pripravajo. Ali mar ne vedo, da sloga jači, nesloga pa tlači? Cepili so tudi glasove, eden je volil tega, uni družega, liberalci pa čisto enoglasno. Žalostna jim majka, če se ne porazumijo in ne delajo z druženo močjo, vsi za enega in jeden za vse! Brez edinosti tudi ne bo mogoče spraviti podružnice za družbo sv. Cirila in Metoda vkup. Decembra sem Vam pisal, da se je vstanovila požarna bramba. Res so se že napravila slov. pravila, vsi so se vpisali in stotnika izvolili. Brizgalnico imamo tudi in mnogo cevi, vse novo. Pa o požarni brambi zdaj ni več ne duha ne sluha, in kakor se kaže, bo iz vsega skupaj koj nič. Tudi temu je razprtija vzrok, da se ta koristna in potrebna naprava ne izvrši. Čitalnica bi nam tukaj bila zelo potrebna, kajti še sedaj slov. reč nikjer nima bivališča. Da smo bili že pred tremi leti vsi za vstanovitvo ali osnovo navzeti, pričalo je ploskanje in živio kliči ta čas, ko nam jo je g. K. Colnarič priporočal, toda še dandanes v celej spod. Rožnej dolini nimamo nobene narodne naprave. Če bomo koj spali, kakor kralj Matjažev vojska, nas bo kmalu rak snedel. Delati moramo z druženi močmi, ako hočemo dospeti cilj časne in večne sreče.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor vsako leto, bodo se svitli cesar tudi letos udeležili sv. ceremonij v velikem tednu na Dunaju, svitla cesarica pa pride še le na velikonočni ponedeljek z Badna in se poda kmalu za tem vsa cesarska družina za nekaj časa v Budo. — Na Dunajsko vseučilišče pride dr. Ignacij Jagić, iz Petrograda za naslednika prof. dr. Miklošiča. Dr. Jagić se je v Varaždinu porodil. — Državni zbor je v večerni seji dne 16. t. m. vzprejel v tretjem branju postavo o črni vojski. Za njo je bilo 178, zoper njo pa 88 glasov. Gg. poslanci so šli domov na praznike, a v sredo dne 5. maja bode jim že zopet biti na Dunaju, da še rešijo, česar še niso dognali. — Gosposka zbornica pa je imela še v ponedeljek sejo, da je vzprejela ali popravila postave, ki so jih v zbornici poslancev sklenili. — Kupčija z železom ne raste, ampak le pojemlje, tako toži Ljubenska trgovinska kamora, a kako priti temu v okom, tega tudi ona ne ve. — Na Krškem je umrl g. Martin Hočevar, mož kmečkega pokolenja, pa si je veliko premoženja pridobil. V njegovih rokah je bil nekaj časa dac tudi po štajarskih okrajih. — V Ljubljani je odložil baron Wurzbach predsedništvo v c. kr. kmet. družbi, pravijo, da bi bil že mnogo prej lahko to storil,

kajti g. baron ni sodil nikoli na to mesto. V odboru „društva pisateljev“ sta dva naša rojaka g. dr. J. Vošnjak pa g. prof. Ant. Raič. — Na Koroškem je žganje prav doma, pije ga že staro in mlado — se ve, da v svojo pogubo. Dež. predsednik se ustavlja tej pogubljivi razvadi, toda dosehmal skorej zastoj. — V Gorici je ustrelil vojak zlobno korporala pri vaji, h kateri so ga kaznovali. Vojaku, bode bržko ne ne šlo za glavo, a tudi korporalu bodo vzeli nogo. — Nadvojvoda Karol Stefan kupi si pri Trstu vilo „Murat“, da biva v njej prevz. nadvojvodinja, dokler ostane nadvojvoda na morju. — Svota, katero so uradniki — vsi irredentovci od nog do glave — ugrabili v Trstu iz mestne kase, raste čudovito, sedaj jim manjka že 100.000 gl. in pravi se, da še primanjkuje več vrednostnih papirjev. — Cesarjevič Rudolf je god obhajal na otoku Lacroma. Zvečer poprej je bilo mesto Dubrovnik — nasproti otoku — vsled tega sila lepo razsvetljeno. Prejšnji teden pa je bil cesarjevič v Mostaru v Hercegovini. Ljudstvo ga je lepo vzprejelo in na večih krajih so ga prosili, naj bi svitli cesar še prišel v one kraje. — Na Poljskem je mesto Stryj pogorelo; vničenih je 600 hiš popolnem in vsled tega veliko družin brez strehe, zgorelo je mnogo ljudi, vendar se ne ve še njih število. Svitli cesar so takoj veleli 5000 glđ. razdeliti nesrečnim prebivalcem.

Vnanje države. Srbi in Bolgari so si, kakor je sedaj podoba, v resnici podali roke v prijateljstvo. Od obeh strani se želi, naj se obnovi diplomaška zveza. Da se uredé meje Vzhodnje Rumelije pri Kirdžaliji pa v Rodopskih gorah, prideta tje turška komisarja Šakir paša in Gadban efendi. — Ruski car pa carica bivata v Livadiji; tjekaj kliče zaporedoma poslance iz Carigrada, iz Atena, iz Belega grada, iz Bukarešta pride tje tudi vojni minister v imenu rumunske vlade. Sklepa se iz tega, da namerava car kaj odločnega ukreniti gledé odnošajev na Balkanu. V guberniju Smolenskem je pogorelo zadnje nedeljo mesto Belij. Več sto hiš pa tudi nekoliko ljudi je našlo konec v ognju. — Na Pruskem se je sedaj v obeh zbornicah vzprejel predlog kneza Bismarka gledé nakupovanja poljskih zemljišč na Poznanjskem. No sedaj bo Bismark ležje spal, ker je dognal to, ne vemo, kako bi že rekli, slovito ali silovito delo nemške omike. — Kar namerava Gladstone za Irsko, je posebno znamenito to, da terja 180 milijonov funtov v to, da se nakupi srednjih kmečkih zemljišč in prepusti sedanjim najemnikom v last. Ti si jih bodo potlej rešili. — V Belgiji še med delalci ni čisto mirú, vendar njih upor pojenjuje. En milijon fr. razdeli se sedaj tovarnam, katere so delalci oškodovali. Kdo pa jih bo plačal? Nedolžno, pošteno ljudstvo. — Pri Francozih ni znamenitih novosti, delalci se

tudi tam kujajo, toda dosehmal še ne v toliki meri, kakor v sosednji Belgiji. — Italijanska vlada je razpustila zbornico poslancev, zakaj je to storila, misli razodeti v posebni izjavi. Okoli Milana in po Benečanskem razsaja kolera na novo, pomrlo je več ljudi vsled nje. V Ajaciju pa se je podrla hiša, ki je imela pet nadstropij, v tihí noči in je pokopata 12 ljudi za večno. teško pa jih ranila 30. — V Madridu je cvetno nedeljo blazni duhovnik v cerkvi ustrelil na pom. škofa in jih smrtno ranil. Škof so že umrli, cerkev pa so zaprli. Kraljica Kristina je pomilostila vojvoda Seviljskega; bil je obsojen na osem let težke ječe.

Smešnica 16. Žganjar gre kasno po noči iz mesta domov, tam je bil že več dni smradljivi špirit srkal. Pride do domače vasi, do krčme, kder se je tudi točilo žganje, toda več luč ne gori — njemu pa še grlo suši. Kaj početi? Dobro ve, da se mu ne odpré z lepa. Tedaj pa se zadere zunaj: „Gori! gori!“ — Oštir skoči s postelje in vpraša plaho: „Kje pa?“ Žganjar pa reče: „V mojem grlu, le hitro daj pijače!“
H. St.

Razne stvari.

(Vrnitev.) Cesarjevič Rudolf se je v ponedeljek, dne 19. t. m. s prevz. soprogo odpeljal z otoka Lacroma, ter se povrnil na Dunaj.

(Ugovor.) Zoper to, da stojé tudi posestniki hiš v listi veleposestnikov, vložilo je več veleposestnikov v Mariborskem okraju ugovor in podpéra ga z jako tehtnimi razlogi. Ali se bode pa z ugovorom kaj doseglo, to je še dvomljivo.

(Dve sto prošenj.) Poslanec za Graško mesto, g. dr. Derschatta, je govoril v državnem zboru o dveh sto prošenj slov. občin za nemške šole. Poslanec g. M. Vošnjak mu je sicer takoj teh dve sto prošenj prevrgel, češ, da so le prošnje nemškega bauernvereina, sedaj pa je „D.W.“ vzela si usta polna, ter trdi, da so te prošnje prišle iz Ptujskega okraja. Mi „D.W.“ ne stavimo na laž, toda prosimo jo prav ponižno, naj nam pové imena tistih srenj, ki so tako prošnjo poslale in pa kdo jih je podpisal.

(Polom.) Znana Larisch-eva pivovarna v Laškem trgu pride dne 4. maja na 3. dražbo. Cena ji je 130.538 gold., a proda se tudi pod to ceno. Nemškutarjenje tedaj vendar le ni zdravilo za vse.

(Od mladine.) Častniški namestnik, I. pl. Benedikt, se je v Mariboru na cvetno nedeljo v noči ustrelil. Kaj je mladeniča gnalo v smrt, ni znano, da-si gre marsikatera govorica po mestu. Čudno pa je vsekako, zakaj da se množijo samomori pri mladini, saj se njej še le razcvitava življenje.